

Les propostes del març

MÚSICA

Mes eclèctic i assossegat

Marc Vilanova

Començarem la recomanació musical per aquest mes de març amb la visita dels Barcelona Gospel Messengers al teatre Kursaal, dirigits per Ramon Escalé i presentant el seu espectacle Be here now (dissabte, 19 de març, a les nou del vespre). Sense canviar d'espai, cal destacar el concert de l'Orquestra Simfònica del Vallès, juntament amb l'Orfeó Manresà (diumenge, 20 de març, a les sis de la tarda). I si ens movem cap a l'espai musical Voilà!, Raül Benítez ens hi presenta les cançons del seu segon disc: Quatre Llunes i una Arcada (diumenge, 6 de març, a les set de la tarda).

CINEMA

Carol

Carla Vidal

Elegant, delicada, subtil... així és Carol, la nova pel·lícula de Todd Haynes que sense fer gaire soroll ha arribat a les nostres pantalles. No se'n parla massa, no guanyarà premis, encara que tingui moltes nominacions, perquè Carol és silenci, el silenci de les petites històries, de les mirades fugisseres i dels instants que, sense saber com, et canvien la vida. El film narra la història d'amor de Therese i Carol, dues dones amb edats i vides ben diferents que creuen la mirada en un instant precís que a poc a poc les canviarà per sempre. Basada en una novel·la de Patricia Highsmith, és l'única obra de l'autora que no pertany al gènere negre i també la més personal, tant que va ser publicada sota pseudònim. Haynes embolica la història amb l'aire gris de l'Amèrica dels anys 50, cuidant fins a l'últim detall el vestuari, la llum i la música per acompanyar aquestes dues dones en el viatge vital de descoberta i coratge. Quan les paraules sobre els silencis parlen, i és així com els dos personatges van creixent en dimensió a mesura que avancen. Això no seria possible si no fos per les actrius que donen la cara i l'ànima a les dues amants: Rooney Mara en un exercici de fragilitat ple de detalls per a la jove Therese i la grandíssima Cate Blanchett, una sofisticada, potent i embriagadora Carol. Pot semblar un melodrama pesat i lent, i pot agradar més o menys, però som davant d'un film amb una factura impecable que va teixint els fils per fer una obra rodona, que acaba igual que comença: elegant, delicada i subtil.

TEATRE

Només són dones

Juan Moros

L'espectacle es basa en un text de Carme Domingo escrit a partir d'històries reals de dones que van ser víctimes del terror franquista durant la Guerra Civil i la postguerra: mestres, sindicalistes, que sense participar en la confrontació bèl·lica van defensar la democràcia, analfabetes executades només perquè volien saber què havia passat als seus marits. El muntatge que dirigeix Carme Portaceli mostra la valentia i la dignitat d'aquelles dones torturades i afusellades, tant a presons militars com a les voreres de les carreteres. L'actriu Míriam Iscla dona veu a aquestes dones silenciades i el muntatge es complementa amb el toc musical que hi posa Maika Makovski i les coreogràfiques de Sol Picó. Ens trobem davant d'un espectacle pluridisciplinari, on es combina la veu, la dansa, la música, l'audiovisual? quatre formes d'expressió per mostrar-nos moments de la nostra història i amb el qual El Galliner i el Kursaal es volen sumar als actes al voltant del 8 de març, dia de la Dona.

ART

Captures

Marc Camp

Sovint alguns artistes volen capturar moments, o persones... Cadascú a la seva manera, amb el seu estil i tècniques, i amb diferents finalitats: per arribar a l'ànima d'algú, per preservar-ne la memòria, per mostrar una evidència, per catalogar... Aquest mes podem visitar dues exposicions que, d'una manera o altra, ens remeten a aquesta recerca per capturar una essència. Una és Retrats, de Francesc Català-Roca, una de les figures cabdals de la història de la fotografia contemporània a Catalunya, pioner de la fotografia documental i del reportatge gràfic. L'exposició es podrà visitar a la casa Lluvià i mostra el seu treball en el gènere dels retrats, que cultivà a l'inici de la seva trajectòria. L'altra exposició és Gytaku, de Yolanda Esteve. Una exposició que ens remet a la tècnica dels gyotaku que fa uns 200 anys van inventar els pescadors japonesos per registrar les seves captures. Una tècnica artística curiosa que consisteix a pintar amb tinta xinesa els peixos acabats de pescar i imprimir per fricció la seva empremta sobre un paper o tela. En aquesta exposició, que es podrà visitar a l'Escola d'Art de Manresa, se'ns proposa un joc similar utilitzant tècniques de ceràmica i gravat.